

ПРЕДИСЛОВИЕ

Сборникът „ПРЕЗИДЕНТСКИ ИЗБОРИ В РУСИЯ 2012. QUO VADIS...“ е резултат от първата промяна на Евразийския център „VIA EURASIA“, чиито екип е от Катедрата по Нова и съвременна история към Историческия факултет на СУ „Св. Кирил и Методи“ в Охридски, и е създаден по проект „Млади учени – 2011“ на Фонд „Научни изследвания“.

Сборникът е резултат от дискусиите на академичната кръгла маса от 9 март 2012 г., проведена в Историческия факултет на СУ и посветена на един от ключовите моменти в политическия живот на съвременна Русия – президентските избори от 4 март 2012 г.

Историкът традиционно е свързан да има времева преднина пред обекта на изследването си и рядко се вглежда в съвременното си, за да не рискува да се загуби като изследовател и да се превърне в извор. Дали обаче натрупаното историческо познание не би осмислило по неочакван начин съвременното ни? Историкът мисли в дълбочина и картината му само би обхванала погледомската повърхност, която едва започва контурите на съвременната действителност. Всичко, което вече се е случило, е история, въпроси е кой има зрението, за да я отличи от ежедневието.

Неочакваното обществено пробуждане и поларизиране в Русия след парламентарните избори от 4 декември 2011 г. създаде особен интерес към президентската република, което беше и поводът да организираме кръглата маса. Участниците в академичния форум са историци, политолози, философи и журналисти – всички, които дават своята гледна точка за съвременна Русия (от СУ „Св. Кирил и Методи“, ВТУ „Св. св. Кирил и Методи“, ВСУ „Черноризец Храбър“, Института за исторически изследвания към БАН, Уралския федерален университет „Б. Н. Елцин“, БНР и със специалното участие на екипа на „Часът на инфохомията“, които бяха медиен партньор на Евразийския център и продължиха дискусиата в ефира на Радио „София“).

Разнообразният подход на авторите предпазва читателя богат избор от гледници за постсъветската действителност в нова Русия, на която и самият той е свидетел и която е разтърсвана от емоциите и на младата демокрация, и на старата империя, която ще трябва да съществува заедно.

Историкът като всички хора също е пристрастен, няма защо да се заблуждаваме, че сме стерилно обективни, разликата обаче е в коректността на историческото изложение, което спира на извори и на многообразие от гледни точки, за да послужи като навигатор за читателя, който сам избира коя историческа посока да припознае, а в случая – quo vadis, Русия...